

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 4. Ianuarii. Quæ est Octava SS. Innocentium. De tertia conditione
puræ intentionis, ut sit universim in omnibus. Aut nullam vitæ partem, aut
totam Deo debes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

DIE IV. JANVARIJ,
QUÆ EST OCTAVA SS. INNOCENTIVM.
DE TERTIA CONDITIONE PURÆ
INTENTIONIS, VT SIT VNIVERSIM IN OMNI-
NIBUS: SICUT CIRCUMCISIO LEGALIS
OBLIGABAT AD VNIVERSAM LEGEM OB-
SERVANDAM.

Testificor omni homini circumcidenti se, quoniam de-
bitor est universæ Legis faciendæ. Galat. 5.

VERITAS PRACTICA.

Aut nullam vitæ partem, aut totam Deo de-
bes.

RATIO EST, Quia quantam vitæ partem Deo
debes, illi debes ex aliquo titulo, seu iusta cau-
sa.

Sed ille ipse Titulus, eademque iusta causa, iure
exigit ut totam Deo vitam debeas, atque red-
das.

Ergo aut nullam vitæ partem, aut totam Deo de-
bes. Et quia nolles ei nullam vitæ partem con-
cedere, hinc te urgeri, necesse est, ut reddas to-
tam, quam non minus debes, ac partem.

I. PUNCTUM.

L. 28.
Mor. c. 13.

RECTE monet S. Gregorius: *Vigi-*
lanti cura per cuncta opera, Intentio no-
bu nostra pensanda est, ut nil tempora-
le in his que agit, appetat, & totam se
in soliditate æternitatis figat: ne si extra funda-
mentum ædificatis nostra fabrica ponitur, terra des-
hiscentis solvatur. Cum autem unum & idem
sit universim in omnibus puram intentionem
habere, atque omnem vitæ partem Deo redde-
re, non potest efficacius motivum proponi ad
illam universalem intentionem procurandam,
quàm si cogitetur æquè deberi, atque ipsam
totam vitam, quæ non aliter Deo redditur

quam per puram & rectam in omnibus inten-
tionem Digne, Deo per omnia placentes: sicut
scribit Apostolus.

Coloss. 1.

Ut verò liquidè pateat quàm verè tota
Deo vita debeatur quamque illi merito tota
reddenda sit, non potuit apertius declarari
quam Veritate proposita, *Aut nullam vitæ*
partem, aut totam Deo debes. Quid enim nolit
aliquam illi persolvere? at si æquè totam debet
atque partem, cur non æquè totam reddat? Ne-
cessaria certè reddendi consecutio, si æquale
est totius, ac partis vitæ debitum. Quam sit
autem æquale hoc debitum, & quam sit certa
hæc Veritas, declarat allata ratio; Quia scilicet,
si quam Deo partem debes, illi iure debes, ex
aliquo Titulo, seu iusta quapiam causa, nem-
pè quod sit Creator, & Dominus noster, quod
Principium & Finis, quod Redemptor, quod
Justificator quod Glorificator; Et si qu. sint alij
Tituli, si quæ iura & causæ: Nonne agnoscis
ex horum omnium aliquo, vel ex omnibus te
iure illi debere aliquam vitæ partem? Nunquid
non ipse est Pater tuus qui possedit te, & fecit &
creavit te? At nunquid Filius honorat Patrem,
& servus Dominum suum? An subtractionis
Filius esse velles in perditionem animæ? Dices er-
go libenter, O Domine, quia ego servus tuus, E-
go servus tuus, & Filius ancilla tue. Muium sa-
ne quod vix ullus sit cuitalis desit affectus; &
vix ullus tamen, cui non desit effectus.

Deut. 32.
Mal. 1.
Hebr. 10.
Ps. 115.

II. PUN-

II. PUNCTUM.

SED ille ipse Titulus eademque iusta causa, eodem iure exigit, ut totam Deo vitam debeas atque reddas.

Percurre quos voles ex omnibus, nullus unus est, ex quo non convincaris te totum, omnino totum, & non ex parte, ad illum spectare, à quo habes ut sis, ut sis redemptus, ut sis justificatus, & aliquando glorificandus. Totum quod es illi debes, à quo totum habes, illi præcipue Domino qui te creavit, & bene fecit tibi, qui tibi ministrat siderum cursus; non temperium. Et quæ plura refert S. Bernardus. Et certe possesne tibi aliud persuadere? possesne de Deo tam abjectè sentire: aut de te tam magnificè: ut quantus quantus est Deus, te toto non esset dignus, sed parte tantum aliqua? Tu quis es? quem te ipsum facis? Qualis qualis unque sis, an aliquam tui partem à te, vel ad te factam putas? An decertate velles cum Deo, de principio & fine tui? An ex parte tantum putas dici, quod in ipso vivimus, & movemur, & sumus?

Quid præterea! Sanguis ille divinus, divina illa Vita pro te fusa non esset satis digna, non satis ampli meriti ut totam vitam tuam promeretur, sed partem tantum aliquam? O te vecordem si hoc putes! Et ubi vox Apostoli, *Non estis vestri, empti enim estis pretio magno!* Vide in die Parasceves. Quid denique de illa æterna Beatitudine quam promittit, cogitabis? Quod pones ei pretium, quanti putabis illum valere? an dimidia, vel aliqua tui solum parte? Quàm longè aliter sentiebat ille Martyr de quo S. Augustinus; *Qui huius beatissimæ æternitatis contemplatione nullum vitabat periculum, nullum horrebat supplicium, & si millies posset mori, non putabat se hanc dignè posse aliqua ratione promoveri. Reddendè ille? reddendè tu si contrasentias!*

III. PUNCTUM.

AUT nullam igitur vitæ partem, aut totam Deo debes; Quia quo iure, quavè ratione partem, debes totum, undè aut neques omnino necesse est te illi debere aliquid, aut fatearis te debere totum. Cur enim aliquid? Loquere, dic cur debes aliquid? An verò præcisè hoc solum debes, nec amplius? Responde, si audes; Et adde, cur illam potius vitæ partem quam red-

dis, debere te annoscis, quàm illam quæ à te subtrahitur? Quid! quod illa quam subtrahis, illa pro certo est, quam magis vellet Deus, nam illa est quam cariorem habes, & in qua magis posses ostendere quanti præ te illum ducas. Denique, an te putas si vivo divinæ Dilectionis præcepto tineri? At quale est illud præceptum, nisi *ex toto corde tuo, ex tota mente tua, ex tota anima tua, ex totis viribus; ex tota virtute, ex tota fortitudine tua?* Potestne intelligi pars aliqua non comprehensa ubi toties TOTUM repetitur.

Ac tandem, ut videas te, ne quidem ullam partem debere, si non reddis totam: nihil reddis Deo, si Deus non acceptat quod reddis: Expende hoc accuratè, si Deum non invenis in ea parte qua illum quæris, ubi tandem eum invenies, & quid tandem illi reddes? Audi verò beatum Job: *Si ad Orientem tero, non apparet; si ad Occidentem, non intelligam eum; si ad sinistram, quid agam, non apprehendam eum: si me vertam ad dexteram, non videbo illum.* Nonnè est mirum quomodo sic nullibi reperitur Deus, cum ubique sit? Sed aptè ad rem nostram respondet S. Gregorius. *Creator quippe omnium in parte non est, quia ubique est; & tunc minus invenitur, quando tu qui totus ubique est, in parte quaritur.* Quasi diceret, si in aliqua vitæ tuæ parte, si in aliqua tantum actione eum quæris, & non in omnibus: non illum reperis, quia vult in omnibus quæri: *Ibo ad optimatis, aiebat Propheta, & loquar eum, ipsi enim cognoverunt viam Domini, iudicium Dei sui, & ecce magis hi simul confrugerunt jugum, rupe runt vincula.* Cum enim scirent quod placeret Deo, & facerent in aliquibus: displicebat maximè Deo quod non in omnibus, quasi non ita mereretur ut universum in omnibus sicut in parte coleretur: Quod certe illi est valde probrosum. *Esto itaque vigilans, & confirma cetera qua moritura erant, non enim invenio opera tua plena coram Deo meo.* Christus est qui tibi loquitur. Ne verbis illi respondendum, sed operibus, quæ nisi plena sint plenitudine quam vocant extensiva & intensiva, nihil respondent.

* *

DIE

Serm. de
quadr. de-
bito.

Ab. 17.

I. Cor. 6.

Serm. 44.
SS.

Deut. 6.
Matth. 21.
Luc. 10.

Iob. 23.

Lib. 16.
Mor. c. 15.

Ier. 5.

Apo. 3.